

Punkter, hvor Ministeren ikke har stillet sig saa ubarmhjerligt. Medens jeg springer enkelte Smaating over, maa jeg understrege det Sted, hvor der tales om 13 „Distrikter“, hvor Tyre- og Hingsteskuer skulle holdes. Min Tankegang er her: „Distrikter“ betegner „Omraader“ i al Almindelighed, men nu ere vi ved det Tidspunkt i denne Sags Udvikling, hvor det kommer til at betegne et ganske bestemt Omraade til et ganske bestemt Formaal, og saa have vi i vort Lovsprog uddannet et Ord til det Brug, nemlig Ordet „Kreds“, sammensat med, hvad det bruges til, som „Folketingskreds“, „Landstingskreds“, „Amtsraadskreds“ o. s. v. Vi kunne derfor her godt tage Ordet „Skuekreds“, altsaa „Dyrskuekreds“. Det er et klart Ord og en god Betegnelse af det ny, som skal komme, og det har den højtærede Minister ikke noget imod at gaa ind paa.

Jeg skal dernæst nævne et Par Punkter, hvor jeg staar i Gæld til et Par ærede Medlemmer af Tinget og først da det frygtelige Udtryk „Axlssoliditeten i Centret“. Jeg kunde ikke klare det selv, og til Forstaaelse deraf maa man ikke blot have ikke saa lidt Sprogsans, men ogsaa være dybt inde i, hvad der menes med dette Udtryk. Men det ærede Medlem fra Slagelse (Bing), hvis klare, logiske Tænkning jeg her fik lidt Indblik i, fandt paa et rammende Udtryk nemlig „Sikkerhed i Nedarvingsevne“. Det gælder netop om her at fremelske Sikkerheden for at kunne bevare de værdifulde Egenskaber. Efter min personlige Smag burde det fremmede Udtryk her egentlig omskrives med et Udsagnsord, men hvad der nu foreslaas, er dog i ethvert Tilfælde dansk. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) skylder jeg det nøjagtige danske Udtryk i Stedet for „Erlæggelse af Gebyr“. „Gebyr“ har man tidligere udtrykt ved „Retsafgift“ — f. Eks. „uden at betale Retsafgift“.

Dermed skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage de Ændringsforslag, som Ministeren ikke særlig har villet tage Livet af. Men, som sagt, dette vil ikke kunne skabe os en dansk, velordnet eller overskuelig Lov. Jeg skal derfor tillade mig at komme med en Redegørelse for, hvorfor kun disse Ændringsforslag foreligge og tilmed først foreligge nu. Det høje Ting har i sin Tid paalagt to ærede Medlemmer tillige med mig, ved at vælge os ind i Sprogudvalget, at holde Øje med Lovens Form, navnlig med deres sproglige Form, og har derved

ikke blot givet os Ret til at træde frem med vore Tanker, men gjort det til en Pligt for os, hvor vi mente, det var nødvendigt. Da vi ved Samlingens Begyndelse traadte sammen i Sprogudvalget, vare vi straks enige om et Par Grundsætninger, som vi vilde følge. Først den: at ved saadanne Lejlighedslove, som kun en eneste Gang bruges oppe i et ministerielt Kontor, kan det være uden Betydning i denne Sammenhæng, om den paagældende Lov er skreven folkeligt eller ikke. Noget andet er det med store Love, som komme til at gribe ind i selve Folkets Liv, som til Dels skabe ny Forestillinger ude i Folket og dermed ogsaa ny Navne, som skulle passe til de ny Forestillinger. Da nu ingen enkelt Mand og heller ikke Udvalget som Helhed kan naa at gennemtrænge det store Lovstof, som er lagt paa Folketingets Bord, fordelte vi de enkelte betydningsfulde Forslag imellem os, og ved denne Fordeling blev det min Opgave at gaa det her behandlede Forslag igennem. Nu skal Sprogudvalget efter Forretningsordenen stille sine Forslag til 2den Behandling. Jeg forhandlede da med den højtærede Ordfører derom, og vi enedes om den Opfattelse, at det vilde være et upraktisk Tidspunkt til Sprogændringer, da Lovens Indhold kunde formodes at ville undergaa maaske endog meget store Forandringer ved 2den Behandling, og at det derfor var bedst at vente til 3die Behandling, idet den højtærede Ordfører tilsikrede os, at Udvalget vilde være den formelle Forslagsstiller ved denne Lejlighed. Jeg gav mig i Lag med Arbejdet, som det var min Pligt, nemlig at skrive denne Lov om paa ordentligt Dansk, idet jeg mente, at med en Lov som denne var dette særlig vigtigt. Loven skal jo bruges af selve den jævne Landbefolkning og vil efterhaanden trænge ud i videre og videre Kredse. Derved vil Lovens kejtede og uheldige Fremstillingsform trænge videre og videre ud, saa at de Rammer, den skaber, og det Ordvalg, den benytter, kan blive Mønstreret for kommende Foreninger paa Landet. Naar nu Husmandsrøret osv. vokser op, ville mange Foreninger tage det Ordforraad, her gives. Det er derfor dobbelt vigtigt ved en saadan Lov at faa den affattet i saa gode Udtryk som muligt. Jeg arbejdede først med det Haab, at jeg kunde slippe med, som her er sket, at tage fat paa de uheldigste Ord og foreslaa dem ændrede. Men jeg blev under Arbejdet klar over, at derved naaede man ikke til Bunds i denne Lovs Skavanker, thi disse